

kuj v Izraeli, a nekaž v domě Izrahových.^{*Meh. 9.6.}

17. Protož takto praví Hospodin: Žena tvá cizoložití bude v městě, synové pak tvoji i dcery tvé odvezce padnou; a země tvá pro vazecm dělena bude, a ty v zemi nečistě umřeš, Izrael pak jistě lotně přestěhován bude z země své.

KAPITOLA 8.

Zjevení Amosovi od Boha dovršení nepravosti lidu Izraelského. 4. Obvínání H. od Amosa. 7. ohlášení, jim pomazý Boží.

Také mi ukázal Panovník Hospodin, a aj: byl koš ovoce letního.

2. A řekl: Co ty vidíš, Amose? I řekl jsem: Koš ovoce letního. Oněť mi řekl Hospodin: Přišel tě konec lidu memu Izraelskému, nebudť již více promljetí jemu. 3. Pročež kviliti budou zpěvové chrámovi v ten den, praví Panovník Hospodin. Množství mrtvých, mlče, namece na všelijaké místo. 4. Slyštež to vy, kteříž sehlucujete chudého, abyste vyhledili tužné z země.

5. Říkajíc: Skoro-liž pomine novoměstě, abychom prořávali obilí, a * sobola, abychom otevřeli obilnice, abychom ujimali efi, a přivítávali váhy, a faleš provodili vázkami falešnými.^{*Neh. 10. 91.} 6. Kupujice za peníze tužné a chudého * za pár střeoviců, nadto abychom plevy obilné prodávali?^{*k. 9. 6.}

7. Přisáhl Hospodin skrze důstojnost Jakobovu: Zeť se nezapomenu na věky na všechny skutky jejích.

8. Nad tím-liž by se netrásla i země, a nekvilil by každý, kdož přebývá na ní? Proto-liž by neměla vystoupiti * všecka jako potok, a zachváćena i zatopena býti jako potokem Egyptským?^{*k. 9. 5.}

9. Anobřž stane se v ten den, praví Panovník Hospodin, učiním, že slunce zajde o polední, a uvedu tmý na zemi v jasny den.

10. A proměním svátky vaše v kvilění, a všechny zpěvy vaše v naríkání, a způsobím to, že bude na každých bedrách žíně, a na každé hlavě lysina, a bude v zemi této kvilění * jako nad jednorozeným, a poslední věci její jako den hořkosti.^{*Zach. 12. 10.}

11. Aj, dnové idou, dí Panovník Hospodin, že pošilí hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žížal vody, ale * slyšení slov Hospodinových.^{*I Sam. 3. 1.}

12. Tak že toulati se budou od moře až k moři, a od půlnoci až na východ béhati, hledajice slova Hospodinova, však nenajdou. 13. V ten čas umdlévati budou panny krásné, ano i mládenci tou žizni.

14. Kteržž přisahají skrze ohavnost Samaršskou, a říkají: Živí jest Bůh tvůj. Ó Dan, a živa jest cesta Bersabě. I padnou, a nepovstanou více.

KAPITOLA 9.

Ohlášení hrozných pomaz Božích lidu Izraelskému. 11. Proroctví o království Krimovu.

Viděl jsem Pána, an se postavil na oltáři a řekl: Udeř v makovici, až se zatřesou ty větvě, a rozetni je všechny od vrchu jejích. ostatek pak mečem zrozdrují. Neuteč žádný z nich, aniž kdo z nich bude, ješto by toho zmkl.

2. Byť * se pak do země zakopal, i odtud by je ruka má vzala; pak-li by vstoupili do nebe, i odtud bych je strhl.^{*Z. 19. 8.}

3. A jestliže by se * schovali na vrchu Kartmele, vyhledám a vezmu je odtud; pakli by se skryli před očima mýma na dně moře. 4. Přikáži hadu, aby je i odtud vyhrzl.^{*Abd. 4. 4.}

4. Pakliť by šli v zajetí před nepřátele svými, i tam přikáži měči, aby je zmrdoval. obrátím mu, a ne k dobrému.^{*Jer. 44. 11.}

5. Nebo Panovník Hospodin zástupí, když se jen dotkne země, rozplyva se, a kvilí všickni přebývající na ní, a vystupuje všecka jako potok, a zatopena bývá jako potokem Egyptským,

6. Kteržž vzdělal na nebesích paláce své, a zastup svůj na zemi sšikoval, kteržž může * zavolatí vody mořské, a vyliti ji na svrchek země, o jehož jméno jest Hospodin.^{*k. 5. 8. et. M. 6. 8.}

7. Zdalíž nejste podobni synům Mouřeninů přede mnou, ó synové Izraelovi? dí Hospodin. Zdalíž jsem Izraele nevervehl z země Egyptské, tak jako Filistinské z Egyptské, a Svrské Kir? ^{*Jer. 47. 4.} 8. Aj, oči Panovníka Hospodina proti království tomuto hrěšící-

AMOS 9.

AMOS 9. 805

mu, abych je vyhledil se svrchku země, a však nevyhledím docela domu Jakobova, dí Hospodin.

9. Nebo aj, já prikázal jsem, a budu zmlitati domem Izraelským mezi všemi národy, tak jako zmlitáno býva na říci, tak že ani kameničko nepropadne na zemi.

10. Mečem zbiti budou všickni hršníci z lidu mého, kteržž vřikají: Nepřiblížíť se, aniž potka nás to zle. 11. V ten den * zdvihnu stánek Davidův, kteržž klesá, a zahradím mezery jeho, a zbořením jeho opravím, a vřdělám jej jako za dnů starodávnych,^{*Jer. 24. 6. 31. 28. Sk. 15. 16. 17.}

12. Aby dědili s ostatky Idumejských a se všechrými národy,

PROROCŤVÍ ABDIÁŠE PROROKA.

Zjevení Abdiášovi proroka u vidění porásky Idumejských, 8. vypovědí Ji i přibití jejích. 17. Zastihnutí církvi učiněné.

Vidění Abdiášovo. Takto praví Panovník Hospodin o zemi Idumejské: Pověť jsem * slyšeli od Hospodina, a legáta k národům vyslaného: Nuže, povstahmež k boji proti ní.^{*Jer. 44. 14.}

2. Aj, způsobím to, abyš byl nejšpatnější mezi národy, a abyš byl v náramném pohrdání. 3. Pýcha srdce tvého zklamá tě, ó ty, kteržž bydlíš v rozsedi-nách skalních, v převysokém ohledl svém, říkaje v srdci svém: kdož by mne strhl na zemi?^{*V. M. 91. 21.}

4. Bys pak * vysoko udtěl jako oltice, nýbrž bys * mezi hvězdami položil hnízdo své, i odtud strhnuť praví Hospodin.^{*Jer. 49. 16.} 5. Kterak jsi popokán? Zdalí zloději přišli na tebe? Zdalí loupežníci noční? Zdalíž by kradli přes potřebu svou? Kdyby ti, kteržž zbírají vino, přišli na tebe, zdaž by nepozůstavili aspoň pábřků?

6. Jakť jsou vylitženy věci Ezau, vyháněni pokladové jeho! E-ckni, s kterýmiž smlouvu máš; podvedou tě, zmocní se tebe ti, s nimiž pokoj máš; náchlebnici tvoji udtělají ránu zrádné, již nebude lze vyrozuměti.

8. Zdalíž v ten den, praví Hos-

podin, nevyhledím moudrých z země Idumejské, a rozumných s hory Ezau?

9. I budou se desíti udatní tvoji, ó Temane, proto že porazili jsou te, vyplnění budou všickni s hory Ezau.

10. Pro náisk bratru tvému Jakobovi činěny přikryje tě hanba, a vyplnění budeš na věčnost. 11. Stál jsi v ten den naproti, a když zajimali cizí vojsko jeho, a když cizozemci vcházeli do bran jeho, a o Jeruzalem metali losy, ty jsi také byl jako jeden z nich. 12. Nedivež * se tedy na den bratra svého, na den zajetí jeho, aniž se vesel nad svny Judskými v den zahynutí jejích, aniž pýšně mluv usty svými v den úzkosti.^{*Meh. 4. 11.}

13. Nevcházej do brány lidu mého v den bídý jejích, aniž se divěj trápení jeho v den bídý jeho, a nechtěj sahati na statek jeho v den bídý jeho.

14. Aniž stuj při mezeze, abys hubil ty, kteržž z nich ucházeli, aniž vydávej nepříteli v moc úzkosti, kteržž z nich pozůstali v den úzkosti.

15. Nebo blízko jest den Hospodinův proti všemním těm národům. Jakž * jst činil, tak se stane tobě, odpłata tvá navrátí se na hlavu tvou.^{*I. M. 21. 11. M. 21. 19.} 16. Nebo noněvadž vy na mé hoře svatě piti budeš, nadlot

* pět budou všickni národové ustavičné. Pět, pravím, a požírati budou, až budou, jako by jejich nebylo. *Z.75,9.

17. Na hoře pak Sion bude vysvobození, a bude svatá, a tak dědicině držeti bude dům Jakobův dědicině svá. Jakobův oheň, a dům Jozeľiv plamen, dům pak Ezau plevy, a rozpálí se na ně a sehlí je, aniž kdo porústane z domu Ezau, nebo Hospodine mluvil. *Mich.1,7.

19. A tak dědití budou v kraji-

PROROCŤVÍ JONÁŠE PROROKA.

KAPITOLA 1.

Poslání Jonáše od Boha do Ninive, 3. Neposlánství jeho, 4. pro něž se Božím dopuštěním moře zbourilo, 12. a on do něho uvřel.

I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi synu * Amaty, řkouci: *II Král.14,26.

2. Vstaň, jdi do Ninive města toho velkého, a volej proti němu; neboť jest vstoupila nešlechtnost jejich před obličejí můj. *I Král.17,28.

3. Ale Jonáš vstal, aby utekl do Tarsu od tváří Hospodinovy. A přišel do * Joppe, našel lodi, a ona jde do Tarsu, a zaplativ od ní, vstoupil na ni, aby se plavil s nimi do Tarsu od tváří Hospodinovy. *Iz.19,46.

4. Ale Hospodin * vzbudil vítr veliký na moři. I stala se bouře veliká na moři, až se domnívali, že se lodi ztroskoce. *Mat.8,24. Sk.27,14,15,16.

5. A bojíce se plavci, volali * jeden každý k bohu svému, a vyhazovali to, což měli na lodi, do moře, aby sobě tím polehčili. Jonáš pak byl sešel k bokům lodi, a položiv se, spal tvrdě. *I Král.17,28.

6. Tedy přišel k němu správce lodi, řekl jemu: Což ty děláš, o spalče? Vstaň, volej k Bohu svému. Snad ten Bůh rozpomeně se na nás, abychom k druhému byli. *I Král.17,28.

7. I řekl jeden k druhému: Provrže losy, abychom zvěděli, pro koho toto zlé na nás? Jaký jest obchod tvůi, a odkud ideš? Z kterých jsi země a z kterého národu? *Mat.12,40; 16,4.

2. I modlil se Jonáš Hospodinovi Bohu svému, v střevách té ryby, 3. A řekl: Z souzení svého volal jsem k Hospodinovi, a ozval se mi; z břicha hrobu křičel jsem, a vyslyšel jsi hlas můj. *Z.120,1; 130,1.

4. Nebo jsi mne uvřil do hlubiny, do prostřed moře, a reka obkličila mne; všecka vinobití tvá i rozvodnění tvá na mne se svalila. *Dan.4,24.

5. Byť jsem již řekl: Vyhnán jsem od očí tvých, ale ještěť pohledím na tvůj svatý chrám. *Iz.1,11.

6. Obkličily mne vody až k duši, propast obkličila mne, lekno otocilo se okolo hlavy mé. *Iz.1,11.

7. Až k spodkům hor dostal jsem se, země závorami svými zaflechla mi na věčnost. Ty jsi však vysvobodil od porušení život můj, o Hospodine Bože můj. *Iz.1,11.

8. Když se svírala ve mně duše má, na Hospodina jsem se rozpomínal, i přišla k tobě modlitba má do chrámu svatého tvého. *Iz.1,11.

9. Kteržž ostřihaj marností pouhých, dobroty Boží se zbavují. *Iz.1,11.

10. Já pak s hlasem * dikčinně obětoval budu tobě; což jsem slíbil, splním. Hojné vysvobození jest u Hospodina. *Z.50,14; 16,17.

11. Rozkázal pak byl Hospodin rybě té, i vyvrátia Jonáše na břeh. *Iz.1,11.

KAPITOLA 3.

Poslání Jonáše do Ninive podruhé, 3. Kazání jeho, 5. Pokání Ninivitských, 10. Boží smilování se nad nimi.

I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé, řkouci: *Iz.1,11.

2. Vstaň, a jdi do Ninive města toho velkého, a kaž proti němu to, což já poručím tobě. *Joel.2,1.

3. Tedy vstav Jonáš, šel do Ninive podlé slova Hospodinova. (Bylo cestý tři dnů.) *Iz.1,11.

4. A jak počal byl Jonáš jíti po městě cestou dne jednoho a volati, pravě: Po čtyřiceti dnech Ninive vyvráceno bude. *Iz.1,11.

5. Tedy * uvěřili Ninivitsí Bohu, a vyhlásivše post, obkřih se v nejmenšího z nich. *Mat.12,41. Iak.11,22.

6. Nebo jak došla ta řeč krále Ninivitského, vstav s trůnu svého, složil s sebe oděv svůj, a přioděv se žní, seděl v popete. *Iz.1,11.

7. A dal povolati a oznámiti v Ninive z usouzení královského i knížat svých, takto řka: Lidé i hovada, volové i ovce, neokoušejte ničeho, nepaste se, ani vody nepijte. *Iz.1,11.

8. Ale přiodějte se žíněmi lidé i hovada, a volejte k Bohu horlivě, a odvrát * se jeden každý od cesty své zlé, i loupeže, kteráž jest v rukou jeho. *Jer.18,11.

9. Kdo * ví, neobrátili se a nebudou-li zeleti toho Bůh; neodvrátí-li se, pravím, od prchlivosti hněvu svého, abychom nezahynuli. *Dan.4,24.

10. I viděl Bůh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé, a lítost měl Bůh nad tím zlym, kteržž řekl učiniti jim. A neučmil. *Iz.1,11.

KAPITOLA 4.

Jonášovo neumělé horlení 4. i potrestání jeho od Boha pro ně.

I mrzelo to Jonáše velmi, a rozpalen byl hněv jeho. *Iz.1,11.

2. Pročež modlil se Hospodinovi a řekl: Prosím, Hospodine, zďalší jsem tobo neřekl, když jsem ještě byl v zemi své? Pročž jsem pospíšil uteci do Tarsu; nebo jsem věděl, že * jsi ty Bůh milostivý a lítostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituješ zlého. *Iz.1,11.

3. Nyní tedy, ó Hospodine, * vezmi, prosím, duši mou ode mne; nebo lépe o jest mi umřít nežli živu býti. *I Král.19,4. 5. Job.7,16.

4. I řekl Hospodin: * Jest-liž to dobře, že tak horíš? *Iz.1,11.

5. Nebo vyšel byl Jonáš z města; a seděl na východ proti městu, a udělav sobě tu boudu, seděl pod ní v stínu, a aby viděl, co se bude dít s tím městem. *Iz.1,11.

6. Přistrojil pak byl Hospodin Bůh břečtan, kterýž vyrostl nad Jonáše, aby zastíňoval hlavu jeho, a chránil ho před horkem, i radoval se Jonáš z toho břečtanu radostí velikou. *Iz.1,11.

7. V tom nazejtří v svítání nastrojil Bůh červa, kterýž ramil ten břečtan, tak že uschl. *Iz.1,11.

8. I stalo se, že když vzešlo slunce, nastrojil Bůh vítr východní žhouci, a bít slunce * na hlavu Jonášovu, tak že umdleval, a žádal sobě, aby umřel, řka: Lépeť mi jest umřít nežli živu býti. *Iz.1,11.

9. I řekl Bůh Jonášovi: * Jest-liž to dobře, že se tak hněváš pro ten břečtan? Kteržž řekl: An dobře jest, že se hněvám až na smrt. *Iz.1,11.

10. Jemuž řekl Hospodin: Ty lituješ toho břečtanu, o němž jsi nepracoval, aniž jsi ho k zrostu přivedl, kterýž za jednu noc zrostl, a jedné noci zahynul. *Iz.1,11.